

המפתח של בטי

יום אחד הגיע דובון טדי לבית האפור הקטן.
הוא ראה שבטי יושבת על המפתן ובוכה.

דמעה גדולה התגלגלה על הלחי שלה.
"בבקשה אל תבכי בטי" אמר דובון טדי "ספרי
לי מה קרה."
"אבדתי את המפתח של הבית הקטן היפה
שלי" אמרה בטי. הבוקר נעלתי את הדלת
ועכשיו אין לי מפתח."

"אולי הוא בכיס שלך?" שאל דובון טדי.
"לא, הוא לא כאן" ענתה בטי, והתחילה שוב
לבכות.
דובון טדי הציץ דרך חור המנעול, הוא הסתכל
תחת שטיח הכניסה, אבל לא מצא את
המפתח.
בשביל התקרב סוס עץ. "אל תבכי, בטי" אמר
"בואי נכנס יחד לבית."
"היא לא יכולה להיכנס" אמר דובון טדי "היא
אבדה מפתח ולא יכולה לפתוח את הדלת."
"אז אקרא לדיקי" אמר סוס עץ "הוא יוכל
למצוא את המפתח."

כעבור כמה רגעים חזר סוס עץ עם דיקי קטן.
"איפה שמת את המפתח?" שאל דיקי.

"אינני יודעת" ענתה בטי.
"זה היה מפתח קטן?"
"לא, המפתח היה גדול וקשור לחוט אדום."
דיקי הביט על הדשא סביב ואחר כך על בטי.
"הי, בטי! בטי!" קרא "הנה חוט אדום תלוי הל
הצוואר שלך!"
בטי שמה את ידה לצוואר. באמת, המפתח
האבוד היה שם!
"תודה, תודה דיקי" קראה בטי "מצאנו את
המפתח לבית הקטן שלנו!"
היא קפצה מהמפתן ופתחה את הדלת. "בוא
איתי" אמרה "הגיע זמן הארוחה ואני אכין
אותה מיד."